

FIERE MET HÄTZ

La la la la...

Mer han os Johre att op de Moment jefreut,
als Dreijestirn vür üch ze stonn.
Mer wolle fiere met vill Hätz un alt un jung,
un met üch wigger jonn.

Jetz welle mer och Jas jevve
wie fröher un wie hückzedaach.
Als Prinz, als Buur, als Jungfrau fing,
et jit kein halve Saach:

Fiere met Hätz – von de Achtziger bes jetz
Un janz Simmerath, weed hück op Trapp jebraht,
Fiere met Hätz – jetz weed he los jefetz.

Su muss et sin, met üch krieje mer dat hin,
Su muss et sin, met üch krieje mer dat hin.

Mr sin jot vierzich Johr, he ob der Welt
vill jedonn hät sich sickdem:
Als Pänz un in die Achtziger,
et worr doch emmer schön.

De wilde Nüngzije un Nuller stunge ahn
do worre mir at jot op jang,
un für de nächste Johre do
sin mir och jar net bang:

Fiere met Hätz – von de Achtziger bes jetz
Un janz Simmerath, weed hück op Trapp jebraht,
Fiere met Hätz – jetz weed he los jefetz.

Su muss et sin, met üch krieje mer dat hin,
Su muss et sin, met üch krieje mer dat hin.

D'r Michael d'r Ieschte,
de Wilfried, staatse Buur,
die schöne Jungfrau Jerda,
die siehne sech doch nur: ...noh üsch und senge...

Fiere met Hätz – von de Achtziger bes jetz
Un janz Simmerath, weed hück op Trapp jebraht,
Fiere met Hätz – jetz weed he los jefetz.
Su muss et sin, met üch krieje mer dat hin,

Fiere met Hätz – von de Achtziger bes jetz
Un janz Simmerath, weed hück op Trapp jebraht,
Fiere met Hätz – jetz weed he los jefetz.

Su muss et sin, met üch krieje mer dat hin,
Su muss et sin, met üch krieje mer dat hin.